

vedi onega kluba, ki jim je v enem slučaju pripomogel k večini še bolj potrjeni in razkačeni.

Strasten pristaš levičarski, Menger ni mogel prikrihati svojega srda in z strastjo in razkačenostjo, katera je kazala popolno slepoto, začel je tekoj Pflügelnu očistiti breznarodnost in še dolgo vrsto družih ljubeznjivosti prav po navadi jezičnih bab na trgu.

Dne 5. marca (v četrtek) ni bilo javne seje, ker so imeli odseki rešiti še več nujnih zadev. V petek in soboto pa dobilo je zborovanje novo lice. Ta dva dni, ko se je obravnaval proračun ministerstva notranjih zadev, za katere ima odgovornost minister Taaffe, govorili so veliko besedo ali prav upili so veliko vpitje na novo vstopivši pristaši velikonemškega Schönererja, ki so ga deloma celó prekosili.

Ti politiki so vsi Nemci iz Česke: Knotz, Hanisch in Pollak. Prvi je kratek, čokat, rumenolas lekarničar, drugi nekaj večji in stareji s kratko, postriženo sivkasto brado, silovitega vedenja, po poslu odvetnik, tretji še večji pa tudi še stareji, videti je rodu prepeličarskega, ki se poleg politike peča nekoliko s kmetijstvom.

Vsi trije so vredni tovariši Schönererjevi po svoji politični barvi, po strasti staviti bi bili v ono vrsto, po kateri so uvrsteni zgoraj in celó tako, da Schönererju pripada mesto za Knotzom. Zmožnosti so vsi skupaj pičle razun, ako bi se razgrajanje kričacev, kakoršni se najraje širokoustijo po krčmah, hotela imenovati neka vrsta zmožnosti.

Tožbe teh Velikonemcev obračale so se zoper Taaffejevo vladanje, zoper namestnika v Česki Krausa,

zoper tamošnje okrajne glavarje, in ako se jedro pritožeb na kratko posname; obstoji v tem, da vladini organi onim rogoviležem ne pusté tamošnjega ljudstva podpihavati zoper Čehe, ne zoper državo in ne zoper pomirljive ali sicer celó nepristranske naredbe vladine.

Pri teh akcijah vlade se v resnici konfiscirajo časniki, se prepovedujejo shodi in se nekako tudi krotijo društva.

Knotz in tovariši to imenujejo zatiranje nemštva, postopanje uradnikov pa značijo s hujskanjem, njihova poročila imenujejo laži itd. jih obsipajo z najhujšimi izrazi psovka, katere nahajajo v bogatih zalogah tudi v tej stroki jako razvite nemščine. Tudi neodvisne sodnije in najvišje sodnije imenujejo uže pristranske, zato, ker si domišljujejo, da obstoječe, ako tudi pravične postave veljajo samo zoper Nemce.

Tako se sme reči, da se je zadnja dva dni minulega tedna v zbornici skoraj izključno razlegal krik onih Nemcev, ki pri vsaki priliki zróči čez meje naše države v prvo vrsto stavijo svojo zvezo z velikim nemškim narodom.

Desnica se zoper ta napredek nima pritoževati, ker na levici se jasni in odpirajo se oči tudi onim, ki so do sedaj nekako dobrosrčno kvasili o združenih levici, in ki so si prizadevali, zakrivati maroge na ščitu avstrijskega nemštva, katere so mu delale dosedaj včasih preglasno izrečene misli edinega Schönererja.

Za prihodnje volitve izrekoma so to dogodbe, katere bodo vsim avstrijskim volilcem odprle oči in upamo, da ne brez vpliva na izid volitev.

K zemljevidu bojišča v egiptovskem Sudanu.

Častitim svojim bralcem podamo tukaj prost obris iz zemljevida Sudanskega bojišča, o katerem je že nad leto dni brati skoraj v vsakem listu „Novic“.

Zemljevid obsega Hartum in oni del višje proti severu ob reki Nil ležečih krajev, v katerih so imele angleške vojne trupe v minulem letu marsikatero krvavo bitko, in jih čaka tudi v tekočem še marsiktera.

Na izhodno stran pelje iz Berbera najbližja pot v Suakim pri Rudečem morji, po katerem skozi Sueški kanal in po medzemeljskem morji navadno prihajajo angleške vojne, ako jih ne pripelje pot iz izhodne Indije. Na severu bojišča so Dongola, Nubijska puščava, dalje ob reki Nil proti medzemeljskem morji: gorenji, srednji in pa spodnji Egipt.